

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 77.188 van 25 november 1998
in de zaak A. 51.610/X-1702.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. DE POURCQ,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Nachtegaalstraat 47

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Nigeriaanse nationaliteit, op 10 mei 1993 heeft
ingediend om de vernietiging te vorderen van de
beslissing van de Vaste Beroepscommissie voor
vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij zijn
beroep tegen de weigering van de Commissaris-generaal
voor de vluchtelingen en de staatlozen om hem als
vluchteling te erkennen onontvankelijk wordt
verklaard;

Gelet op de beschikking van 29 juni 1993
waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de
kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories
van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 23 augustus 1995 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 22 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, die verschijnt, van Advocaat J. BYTTEBIER die, loco Advocaat A. DE POURCQ verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE die, loco Advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker komt op 6 maart 1991 in België aan en vraagt vijf dagen later om asiel.

1.2. Hij verklaart XXX (127/3/57) van Nigeriaanse nationaliteit te zijn en zijn land wegens mogelijke betrokkenheid bij de mislukte staatsgreep van 6 april 1990 te zijn ontvlucht. Hij zou er immers kunnen van verdacht worden de aankoop van legervoertuigen voor de samenzweerders te hebben gefinancierd.

1.3. Op 11 september 1992 verwerpt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de asielaanvraag omdat een aantal tegenstrijdigheden, de geloofwaardigheid van het relaas volledig ondermijnen en er bovendien geen enkel motief voorhanden is dat tot enig gevaar voor vervolging zou kunnen aanleiding geven.

1.4. Door XXX wordt op 25 september 1992 tegen de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal hoger beroep bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen aangetekend. Tegelijkertijd wordt om opschorting van deze beslissing verzocht. Zowel in de beroepsakte als in het verzoek tot opschorting wordt omstandig ingegaan op de weigeringsmotieven van de Commissaris-generaal. Talrijke stavingsstukken zoals onder meer de verslagen van Amnesty International in verband met de politieke situatie in Nigeria worden overgelegd om aan te tonen dat een terugkeer naar dit land catastrofale gevolgen zou hebben en appellant dit met zijn leven, minstens met zijn vrijheid, zou moeten bekopen.

1.5. Het beroep ten gronde wordt opgeroepen op de zitting van 23 oktober 1992. Op de zitting wordt verzoeker in zijn middelen en opmerkingen gehoord.

1.6. Op 8 maart 1993 neemt de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie de

thans bestreden beslissing waarbij het beroep van BAH BOWEN PIUS onontvankelijk wordt verklaard. De beslissing luidt als volgt :

"Overwegende dat appellant bij de behandeling van zijn verzoek tot opschorting ter zitting van 6 oktober 1992 verklaarde in de vorige stadia van de procedure (Dienst Vreemdelingenzaken en Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen) alsmede in het verzoekschrift tot opschorting een fictief verhaal betreffende zijn identiteit en de redenen van zijn vlucht te hebben opgehangen;

Dat zulks ook geldt voor het voorliggende beroepsverzoekschrift;

Dat hij onder meer stelde niet de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, maar geboren te zijn in Kameroen en van de dienovereenkomstige nationaliteit te zijn;

Dat zulks wordt bevestigd door geloofwaardige stukken die neergelegd werden op de zittingen van 6 oktober 1992 en 23 oktober 1992;

Overwegende dat appellant het feit van zijn leugenachtige verklaringen meent te kunnen motiveren door zijn vrees met zijn gezin te worden teruggedreven omwille van zijn verblijf van langer dan drie maanden in Nigeria, nadat hij Kameroen verlaten had;

Dat appellant aldus impliciet verwijst naar artikel 52, par. 2, van de wet van 15 december 1980, waarin gesteld wordt dat de bevoegde Minister of diens gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die het Rijk binnengekomen is zonder te voldoen aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden, die zich vluchteling verklaart en vraagt als dusdanig erkend te worden, niet toegelaten zal worden in die hoedanigheid in het Rijk te verblijven, wanneer de vreemdeling na zijn land verlaten te hebben of na het feit dat hem ertoe gebracht heeft ervan verwijderd te blijven, langer dan drie maanden in een ander land verbleven heeft en dit verlaten heeft, zonder vrees in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951;

Overwegende dat de kandidaat-vluchteling tijdens de volledige procedure van vaststelling en evaluatie van feiten die aan de grondslag liggen van een eventuele gegronde vrees in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, de waarheid moet zeggen (U.N.H.C.R., Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1979, p. 53, nr. 205);

Overwegende dat appellant door zijn leugenachtige verklaringen de Minister of diens

gemachtigde belet heeft zijn discretionaire bevoegdheid, vervat in voormeld artikel 52, par. 2, van de wet van 15 december 1980, uit te oefenen;

Overwegende dat hij ook in het stadium van de procedure op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen, dit wil zeggen op een ogenblik dat een beslissing in toepassing van voormeld artikel 52, par. 2, niet meer dreigde, zijn fictief verhaal handhaafde;

Overwegende dat ook zijn beroepsverzoekschrift slechts feiten en middelen betreffende zijn fictief verhaal bevat;

Dat dit beroepsverzoekschrift aldus niet voldoet aan de vereiste vervat in artikel 2, 5/ van het koninklijk besluit van 18 oktober 1990 tot regeling van de procedure voor de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, dat bepaalt dat het verzoekschrift, ingediend door de vreemdeling of zijn advocaat, een beknopte uiteenzetting van de feiten en de ingeroepen middelen bevat;

Dat er immers geen enkel verband bestaat tussen de in het voorliggende beroepsverzoekschrift vervatte uiteenzetting en de voorgehouden werkelijkheid;

Overwegende dat het beroepsverzoekschrift bovendien niet voldoet aan de vereiste vervat in artikel 2, 1/ van voormeld koninklijk besluit van 18 oktober 1990, waar wordt bepaald dat het verzoekschrift de nationaliteit en de geboorteplaats van de vreemdeling bevat;

Dat hiermee vanzelfsprekend de werkelijke nationaliteit en geboorteplaats beoogd worden";

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Overwegende dat het niet wordt betwist dat, het beroepsverzoekschrift slechts feiten en middelen betreffende het fictief verhaal van verzoeker bevat; dat door dit fictief verhaal in de beroepsakte te hernemen werd gepoogd de Vaste Beroepscommissie te misleiden; dat verzoeker de Vaste Beroepscommissie wou doen geloven dat hij vanuit Nigeria naar België was gevlucht ten einde zijn kansen op een erkenning als vluchteling te verhogen; dat in werkelijkheid hij van Kameroen in plaats van Nigeria afkomstig is, zijn naam XXX en niet XXX is en hij geen uitstaans had met een staatsgreep in Nigeria; dat om een voor hem gunstige beslissing te verkrijgen er wetens en willens een

volkomen verkeerd beeld van de motieven van de vlucht naar België geschetst werd; dat op arglistige wijze in de beroepsakte een onjuiste voorstelling van de zaken werd weergegeven;

Overwegende dat overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel van openbare orde, dat uitgedrukt wordt in de rechtsspreuk "Fraus omnia corrumpit" geen enkel gunstig gevolg kan worden voorbehouden aan een beroepschrift dat in zijn geheel door bedrog is aangetast; dat dit inzonderheid het geval is wanneer, zoals in het voorliggende geval, de asielzoeker toegeeft dat het in de beroepsakte opgedist verhaal één grote leugen was om zijn kansen om alhier met zijn gezin te mogen blijven te verhogen; dat het feit dat er bedrog werd gepleegd geenszins wordt betwist; dat verzoeker zelf gewag maakt "van een gelijkaardig geval van 'fraude' in zijn verzoekschrift";

Overwegende dat onderhavig beroep derhalve niet tot vernietiging van de bestreden beslissing kan leiden aangezien bij gebeurlijke vernietiging de Vaste Beroepscommissie, waarnaar de zaak wordt verzonden, gehouden zou zijn het beroep af te wijzen omdat de beroepsakte door bedrog is aangetast; dat het beroep niet ontvankelijk is wegens ontstentenis van het wettelijk vereiste belang,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vijftwintig november
1900 achtennegtig, door :

de HH. D. MOONS,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad
griffier.

K. VANHOUTTE,

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.